

sius in aduentum Lyfiæ dilata: remiffius custoditur, permisso sibi amicorum aditu ac famulatu.

Act. 24. Post aliquot dies differit coram Felice & Drusilla ipsius vxore Iudæa, de fide in Christum, iustitia, temperantia, & iudicio futuro: vnde tremefactus Felix iubet eum reduci. frequenter tamen cum eo colloquens, spe accipiendæ pecuniæ, ibidem biennio detinuit in vinculis.

Anno Christi 56.

Sueton. in vita. Nero. Ioseph. 20. ant. 10. **N**ERO Cæsar 6. imperat à 14. Octobris, paulominus annis 14. principio honestè vixit annis 5. postea ob libidinem & tyrannidem sceleratissimus fuit matrem suam primum incestu fœdauit, deinde illam, & vxorem suam, & sororem patris. Item Senecam philosophum præceptorem suum, multosque præclaros ac nobiles viros interfecit. Senatui ac populo Romano vnam ceruicem, quam vnico ictu decuteret, optauit. Vt similitudinem ardentis Troiæ conspiceret, Romam incendit, quam dies 6. & noctes 7. ardentem spectans, lætans flammæ pulchritudine, habitu Tragico decantabat Iliadem Homeri, tandem cum à senatu publicus hostis iudicatus, quaereretur ad supplicium, è palatio fugiens extra urbem seipsum interfecit.

Roma incensa.

Anno Christi 57.

Act. 25. **B**IENNIO expleto, Paulus Cæsareæ coram Festo, qui Felici successerat, pro tribunali de multis & grauibus criminibus iterum accusatus à Iudæis se excusans, rationem reddit, se, neque in legem Iudæorum, neque in templum, neque in Cæsarem, quicquam peccasse, affirmans Iesum defunctum viuere. Interrogante autem Festo, num vellet remitti Ierosolymam, & ibi de his iudicari, Cæsarem appellat.

Paulus appellat Cæsarem.

Act. 26. Hinc iubente Festo coram Agrippa rege, & Bernice, & tribunis ac primatibus Cæsareæ, examinandus religionis suæ causam dicens: declarat se ab adolescentia Ierosolymis vixisse Pharisaum; deinde cum Christum in Sanctis atrocissimè persequeretur, cælitus conuersum ad Christianismum: atque exinde se Dei auxilio prædicasse Iudæis ac gentibus. vnde Festus ipsum ex nimia sciētia insanire ait: Agrippa verò oratione Pauli prope modum persuasus, vt & ipse fieret Christianus, iudicat Paulum posse dimitti, si non appellasset Cæsarem. Ideoque decretum est, vt mitteretur Romam ad Cæsarem.

Act. 27.

Traditus igitur Paulus cum alijs vincis Iulio centurioni, perseuerante secum Luca & Aristarcho, à Cæsarea nauigat Sidonem. inde præternauigans Cyprum per mare Ciliciæ & Pamphiliæ, venit Miram Lyciæ. deinde contra Gnidum, & præterlegens Salmonem Cretæ promontorium, appellit pulehri portum iuxta Lasam & Asson, vbi ipse consulebat hybernandum, prædicens periculosam fore nauigationem. ipsius autem consilio ab alijs spre-

Paul. vincis ducitur Romam.

to, nauigat Phoenicem Cretæ itidem portum, hinc vi tempestatis in Claudam insulam, deinde per Adriaticum mare, vbi perseuerante dies noctesque 14. vehementi tempestate ac inedia, desperatis iam rebus, Paulus viros 276. qui secum nauigabant, consolans, narrat se nocte ab Angelo Dei edoctum, ipsos quidem naufragium passuros, at sui gratia ipsorum neminem periturum: hortaturque ad cibum sumendum, quem cum sumpsissent, mox nauis arenis illisa & fracta, cum suis omnibus, partim natando, partim tabulis inhærendo, incolumis euadit in Melitem insulam.

Naufragium.

In qua humanè à Barbaris exceptus, viperam ipsius manum inuadentem ac mordentem excutit in ignem, nihilque mali patitur. atque hîc hybernans, patrem Publij primatis insulæ à febribus ac dysenteria sanat: ceterosque eius insulæ infirmos curat.

Act. 28. Vipera.

Anno Christi 58.

POST menses tres nauigat Syracusas Sicilia oppidū, ibiq; manet triduo: inde Rhegium Calabria oppid. deinde Puteolos Campaniæ oppid. vbi repertis Christianis, rogatus manet dies 7. vnde tadem itinere terrestri, occurrentibus sibi fratribus è Roma, per forum Appij ac tres tabernas, anno Neronis 2. post passionem Domini 25. peruenit Romam, vbi die tertio conuocatis Iudæorum primoribus, catena circundatur, suæ appellationis causam & fidei rationem reddit, ibidemque biennio solus cum custodiente se milite in domo à se conducta manens, omnibus ipsum accedentibus cum omni fiducia Christum prædicat, nemine id prohibente.

Act. 28.

Paulus venit Romam.

Paul. habitat Romam.

Hic cum intellexisset Paulus Galatas rectè à se institutos, à pseudoapstolis ad circumcisionem & obseruationem legis abductos: per Epistolam, quam totam propria manu scripsit (cum in cæteris soleat duntaxat subscribere) ipsos ad veram fidem reuocat. in qua primò suam defendens autoritatem, ostendit se non ab homine, sed à Deo doctum ac missum ad prædicandum, deinde varijs argumētis probat iustificari hominem non ex operibus legis iam abolitæ, sed ex fide Christi per charitatem operante. Postremò hortatur, vt à seruitute legis in Euangelij libertatem vocati, iam nō secundum carnem, sed secundum spiritū ambulent: beneficientes omnibus.

Gal. 1. 4.

Epistol. ad Galatas. Cap. 4.

Cap. 2.

Cap. 5.

Hic cum in vinculis ageret Paulus, scripsit etiam epistolam ad Philipp. misitque per Epaphroditum: per quem miserant Philippenfes ei, quæ ad vitæ necessitatem pertinebant: quod & ante semel atque iterum fecerāt, cum Thesalonica ageret.

Ad Philippenfes.

Anno Christi 59.

SCRIPSIIT etiam Epistolam ad Ephesios. Item Epistolam ad Colossenses: quas ambas misit per Tychicum, comitante eum Onesimo, quo tempore scripsit & Epistolam ad Philemonem Phrygem: qua, Onesimum olim seruum fugitiuum & compilatorem, quem Romæ

Epistolæ vinculis missæ.

Romæ in vinculis genuerat Christo remittit Philemoni hero suo, multumque commendat, ut recipiat eum in gratiam.

Acta Apostolorum.

Quinetiam hoc tempore Lucas Romæ Acta Apostolorum, sicut ipse præfens viderat, conscribit. quem & effigiem beatæ Mariæ virginis depinxisse testatur Damascen. quæ etiamnum hodie Romæ ostenditur. vixit cœlebs annos 84. obiit in Bithinia sepultus est Constantinopoli. ad quam urbem 20. Constantij anno ossa eius cum reliquijs Andreæ Apostoli translata sunt de Achaia.

Anno Christi 60.

2 Tim. 4. Paulus dimissus.

BIENNIO exacto, Paulus dicta suæ defensionis causa, à Nerone dimissus, liberè per annos 10. explet prædicationem inter gentes, ac diu Romæ, & teste Dionysio Corinthiorum Episcopo, simul cum Petro per Italiam verbû Dei seminat. Ex qua Hebraicè scripsit (cùm ceteras Epistolas græcè scripserit) Epistolam ad Hebræos, in qua fufius differit de abrogatione sacerdoti jac sacrificiorû legalium, atque successione sacerdoti j æterni ac vnici sacrificij Christi, quã alij à Luca, alij à Barnaba, vel Clemente Romano postea Pontifice Græcè translatum ferunt. Deinde Paulum in Hispania, & Gallia, & reliquis Occidentis partibus Evangelium Christi prædicasse tradunt.

Epistol. ad Hebræos.

Rom. 15. Paul. prædicat in Occid. e.

Anno Christi 63. 64.

Epistola Iacobi.

ANNO Neronis 7. Iacobus minor frater Domini, & re & nomine iustus, cùm annos 30. Ierosolymitanam rexisset ecclesiam, ac scripta ad 12. tribus passim dispersas Epistola declarasset, non nisi per pia fidei opera iustificari hominem, Ierosolymis iussus ab Anano pontifice, ut in festo Paschæ è pinna templi populum à cultu Iesu oratione sua auerteret, ipse contra Iesu maiestatem palam confitetur, quapropter à Iudæis inde præcipitatus, lapidibus obruitur, atque inter lapidandum super genua, quæ illi ob assiduum orandi vsum in camelorum duritiem occalluerant, ipsis id ignoscendum orãs, fullonis fuste capite communito spiritum emittit, Calendis Maij, sepultus prope templum. corpus eius nunc Tolosæ est, caput verò Compostellæ, eo loco vbi sepulchrum S. Iacobi maioris visitatur.

Ioseph. 20. ant. 16.

Passio Iacobi.

Euseb. 3. hist. 26.

In Episcopatu Ierosolymitano succedit frater eius Simon, Apostolus Cleophæ filius, qui hætenus Aegyptijs prædicarat, præfuit annis 74. deinde anno Domini 110. ætatis suæ 120. Traiano aduersus Christianos persecutionem mouente sub Attico consulari, eo quod de stirpe David & Christianus esset, à Iudæis diris supplicijs affectus crucifigitur die 18. Februarij.

Simô passus.

Post mortem Iacobi multa Iudæis futuri excidij præfagia præcesserunt. Inter alia, visæ acies bellatorum in aère, stellaque gladio similis toto ferme anno micare super Ierusalem, valuç templi media nocte aperte, auditi strepitus, vocesque dicentium: Migremus ab

Præfagia excidii Ierusalem.

his sedibus, quod S. Hieronymus ad Angelos refert.

Plebius etiam quidam nomine Iesus Ananiæ filius, cùm adhuc ciuitas in pace esset, in festo tabernaculorum clamauit per urbem. vox à quatuor ventis super Ierusalem & super templum: Ve, ve Ierusalem. à quo clamore ne verberibus quidem potuit coërceri. Præterea quodam die Paschæ octauo Calend. Aprilis, per noctem mirabilis fulgor aram circumdedit, & statim inter sacrificandum adhibita vitula agnum enixa est.

Iosep. bell. Iud. lib. 3. 4. 5. & 7. bel. 12.

Anno Christi 69.

ANNO Neronis 13. Agrippæ 17. Vespasiani dux exercitus à Nerone contra Iudeos Romanis rebellantes transfusus, plurimas vrbes Iudææ cepit.

Iudæi rebellat Romanis.

Petrus Apostolus Linum & Cletum Episcopo ordinauit ad explenda exteriora ministeria. Postea Clementem coram omnibus constituit successorem. Ipse tamen vsus singulari quadam modestia, Linum & Cletum sponte sibi in honore pontificio prætulit.

Linus. Cletus. Clemens.

Nicolaitæ, à Nicolao diacono ab Apostolis ordinato, erroris occasione sumpta, ut cetera bona, sic etiam vxores communes habendas docent, amicorum omnia esse cõmunia, & coniuges singulorum omnibus esse debere communes.

Apoc. 2. Nicolaitæ.

Anno Christi 69. illustris virgo Tecla Corinthiorum prima, quæ relictis omnibus, Paulum Apostolum secuta fuerat, apud Seleuciam plurima tormenta pro fide Christi & pudicitia superans, quicuit in pace nono Calendas Octobris.

S. Tecla.

Anno Christi 99.

NERO Cæsarum primus primam persecutionem in Christianos mouens, Petrum & Paulum Romæ coniecit in carcerem, vbi vinctus Paulus scribit Epistolam ad Timotheum secundam: in qua suo exemplo ipsum exhortatur ad verbum Dei instanter prædicandum, & strenuè martyrium pro Christo subeundum: aperte indicans se iam per passionem immolandum, seque accepturum à Domino coronam iustitiæ.

1. Persecutio Eccles.

2. Tim. 1. Epist. 20. ad Timot.

2. Tim. 4.

Itaque 29. Iunij feria sexta iussu Neronis Petrus & Paulus capite ad terram verso, & pedibus in sublime eleuatis, quod sic petierat, crucifigitur. Eodem die Paulus gladio, fortè quod ciuis Romanus esset, capite truncatur.

Passio Petri & Pauli.

Quin etiam in prima hac persecutione Romæ processus & Martinianus, à B. Petro baptizati, Torpes, Marcellus, & Apuleus: Mediolani, Nazarius & Celsus: Aquilæ, Hermagoras Episcopus, Fortunatus diaconus, Felix cum Constantia: Rauennæ, Apollinaris Episcopus. Item Potentiana & Praxedis virgines sorores Timothei & Nouati. (Tecla virgo Pauli discipula) Vitalis, Geruasius & Prothasius, Martialis Episcopus Lemoniacensis, Sa-

Martyres.

pries in die rapta choris interfuit Angelorum: à quibus iam moritura in Ecclesiam vrbs A-
 quensis deportata fuit, vbi accepta die Domi-
 nica à S. Maximino eucharistia, migravit ad
 Dominum, anno salutis 81. 22. Iulij.

Anno Chri-
 sti 81.

Porro Martha, consensu beati Maximini &
 Mariæ sororis suæ, dum ferme biennio cum
 eis mansisset, (Massiliæ omnium in se animos,
 propter eximiam sanctitatem conuertisset)
 Tarasconi profecta est Arelaten & Auinionē
 super Rhodanum, vbi monstruosum quoddā
 miræ magnitudinis, & incolis summè nocuū
 animal sustulit. Quod illic depictum in Eccle-
 sia nunc vsque monstratur. Mox ingenti Basili-
 ca Dei genitrici extructa, magnam sibi mul-
 titudinē virginum adunavit, quas quōtidiano
 ieiunio, crebris genuflexionibus, Domino do-
 cuit famulari quibuscū in monasterio, quod
 ipsa curavit ædificandum, sanctissimè Deo
 seruiuit; obitum suum vno anno præsci-
 uit, quo ferme toto febribus laborabat. mor-
 tem, multo antè à se præcognitam & miracu-
 lis illustratā, obiit septimo post Magdalenam
 die, ætatis suæ anno 70. 28. Iuli.

Martha.

Anno Chri-
 sti 81.

Anno Christi 81 82..

TITVS Vespasiani filius, Cæsar imperat
 ann. 2. mens. 2. dies 20. homo benignus
 adeo vt amor & delitiæ humani generis dice-
 retur. post mortem decreto senatus inter Deos
 relatus est. obiit 13. Septembr.

Titus.

Cletus.

S. Cletus Romanus, Papa 3. an. 12. ordinavit
 in vrbe 25. presbyteros. hic primus in literis
 verbis illis vsus est: Salutem & Apostolicam
 benedictionem. visitationem Petri & Pauli, a-
 liorumque sanctorum approbavit: eam impe-
 dientes excommunicavit. sub Domitiano in
 2. persecutione martyrio coronatus est. 26.
 Aprilis.

Anno Christi 83. 84.

86. 88.

DOMITIANVS Titi frater iunior, Cæsar
 imperat ann. 15. mens. 5. moribus omni-
 no fratri dissimilis, quippe tyrannus in sena-
 tum, tyrannus & in ecclesiam. Multos senato-
 rum & nobilium occidit, quosdam verò in ex-
 ilium misit. templum extruxit sine lignis, ac
 primus Deum se appellari iussit, statuas aureas
 & argenteas sibi in Capitolio poni iussit. occi-
 sus est die 18. Sept. an. 97.

Domitia-
 nus.

Anno Chri-
 sti 94.

Anno Chri-
 sti 95. 97.
 Euseb. 3.
 hist. 2.
 2. Persecu-
 tio Eccles.
 Martyres.

Domitianus imperij sui ann. 14. secun-
 dam persecutionem mouens, toto orbe edictis vbi-
 que propositis, crudelissimè Christianos perse-
 cutus est. scribit Brutus, innumerabilem Chri-
 stianorum multitudinem sub eo fecisse mar-
 tyrium, inter quos passi sunt Romæ Linus &
 Cletus, Eutyches, Victorinus & Maro: & mul-
 ti alij. Apud Amiterniam vrbe Victorinus
 Episcopus. Flavia Domicilla Flauij Clementis
 consulis ex sorore neptis, quia se Christianam
 esse testata est. in insulam Pontiam in exiliū
 relegata cum multis alijs: quin & Ioannes A-
 postolus in oleum missus, ac in Pathmos insu-
 lam relegatus, vt infra.

Anno Christi 93. 94.

S. Clemens Romanus, 1. Pōtifex 4. sedit an. Philip. 4.
 nis 9. mens. 2. dies 10. hic à Petro in Ponti-
 ficatu successor constitutus, Linum & Cletum
 ante se eam dignitatem accipere voluit. cano-
 nes 30. Apostolorum (vt vocant) conscripsit. Clemens.
 Ordinavit 7. notarios, qui gesta Martyrum
 diligenter conscriberent. multa scripsit, & ipse
 acuratè & salubriter, statuit quod baptizatus,
 prout citius poterit, confirmetur.

Cum autem multos ad fidem conuerteret,
 (inter quos Sisynius & alij multi Neruæ impe-
 ratoris familiares conuersi sunt) iussu Traiani
 Imperatoris in Chersonensem insulam ad se-
 cūda marmora perpetuo exilio relegatur: vbi
 reperit plusquam 2. millia Christianorum si-
 mili causa exulantium, ad secūda marmora
 damnatorum: quibus aquæ penuria laboran-
 tibus, fontem aquæ dulcis impetrauit à Domi-
 no: ac plures quingentis vno die baptizauit,
 qui idolorum phana destruentes, intra 1. ann.
 75. Christi Ecclesias extruxerunt. quapropter
 mandato Traiani alligata ad collum eius an-
 cora, ibidem in mare Ponticum proiectus sub-
 mergitur an. Christi 102. Traiani 323. Nouemb.
 Cuius corpus per supplicationem populi, rece-
 dentibus aquis inuentum, in templo, eodem
 loco, quo fons diuinitus emanauerat extructo
 sepultum est; ibique, sub Nicolao 1. delatum
 Romam, vbi nunc eius nomini constructa ec-
 clesia frequentatur.

Anno Chri-
 sti 99.

Papstō Cle-
 mentis.

Anno Christi 96.

ANNO Domini 96. adhuc durante, scili-
 cet Domitiani 14. iam incepto, Diony-
 sius-Areopagita, Athenarum Episcopus, mar-
 tyrio coronatus est, cum Romam venisset, vt
 Petrum & Paulum incarceratos inuiseret: po-
 stea missus à Clemēte pontifice in Galliam ad
 prædicandum vnā cum Rustico Presbytero &
 Eleuthero diacono, vsque ad Parisios venit,
 vbi cum multis conuertisset, in persecutione
 Domitiani captus cum socijs, à Fescennino Si-
 synnio præfecto ipse cum socijs vehementer
 loris cæsus, postridie in craticula ferrea igne
 supposito imponitur: multisque deinde sup-
 plicijs vnā cum socijs afficitur: quibus supera-
 tis idem Dionysius 90. ætatis suæ anno, cum
 socijs similiter cruciatis capite truncatur. qui
 9. Octobr. Dominica die, statim vt decollatus
 est, erexit se truncus, & acceptum suum caput
 sustulit, & manibus detulit ad 2. circiter milia-
 ria- vbi nunc Francorū regum sepulchra sunt.
 Arcana autem quædam mysteria, quæ à Paulo
 dederat, in scriptis reliquit.

Dionysius
 Areopag.

Dionysii
 martyriū.

Anno Christi 98.

IOANNES Apostolus Iesu, iubente Do-
 mitiano ex Epheso accitus Romam pro-
 pter verbum Dei & testimonium Iesu; cum à
 Christi fide auerti non posset, Romæ ante por-
 tam Latinam in dolium feruentis olei missus
 est. sexta Maij, die Dominica, vnde cum iussus
 fuisset

Ioannes exulat in Patmos. Tertul. de prescript. bzret. Hieron. 10. 2. lib. 1. ad uer. Iouin. Euseb. 3. hist. 18. Apoc. 1. 2. & c. Oros. 7. cap. 10. Apoc. 1. Ioannis.

exisset, in Patmos insulam relegatur: vbi Dominico die Christo Iesu per Angelum reuelante Apocalypsin in spiritu videt, iussusque ibidem describit ac mittit 7. Ecclesijs Asiæ minoris, nempe, Ephesi, Smyrnæ, Pergami, Thyatiræ, Sardis, Philadelphix & Laodiceæ, mysticè continentem afflictiones, quas Ecclesia passura sit vsque ad finem mundi, quæque præmia receptura sit, sub typo Babylonis designans diabolum cum impijs cruciandos in stagnum ignis & sulphuris: pios verò signum Dei in fronte gerentes, post iudicium in cælo cum Christo regnuros in æternum. Eodem anno 98. Domitianus philosophos per edictum Roma expellit: Iudæos quoque qui de genere Dauid erant, occidi fecit, ne quis regni reliquus esset. eodem anno Domitianus & ipse crudeliter à suis occisus est, in palatio suo, 14. Calend. Octobr. cadaver eius populari sanda pila per vespilones ignobiliter asportatum, ignominiosissimè sepultum est. Decreto senatus omnia quæ statuerat à senatu sunt rescissa: Eius arma, clypei que & statuæ vbique per urbem deiectæ sunt, & à populo per ignominiam publicè conculcatæ.

Anno Christi 99.

Nerua.

NERVA Coccius senex Cæsar mense Septembri imperat anno 1. mens. 4. dies 10. hic primo edicto suo cunctos exules reuocauit. Itaque multi, quos iniuste eiecerat Domitianus, de exilio reuersi: nonnulli bona propria receperunt: vnde & Ioannes Apostolus hac generali indulgentia liberatus ab exilio redijt Ephesum, ibique Drusianam insigni religione mulierem nuper defunctam ad vitam reuocat. vbi cum in ipsius absentia Cerinthi, Ebionis, Marcionis hæresis, afferentium Christum ante Mariam non fuisse, pullulasset, rogatus ab Asiæ Episcopis, lectis & approbatis Matthæi, Marci & Lucæ Euangelijs, indicto prius suis ieiunio & oratione, Ephesi in Asia vltimus omnium, suum scribit Græcè Euangelium: Christi diuinitatem præ cæteris expressius declarans, & ab alijs Euangelistis omiffa supplens. Quinetiam eadem ratione (senior factus) tres scripsit Epistolas, quarum prima Christianos omnes: secunda electam Dominam & filios eius: tertia Caium: in fide & charitate confirmat. subdens se illos breui inuisurum Ephesi, ibique vsque ad Traianum principem perseuerans, totas Asiæ fundauit rexitque Ecclesias.

Euangel. Ioannis.

Epistolæ Ioan.

Cerinthu- ruina domus oppressus.

Cum Ioannes Apostolus veniens aliquando in balneum reperisset Cerinthum hæreticum inter consortium suum sedentem, ac acerrimè disputantem ac negantem Christum Deum esse: surgens Ioannes monuit amicos suos, qui assidebant, vt vnà secum abirent, nam non velle Deum amplius ferre blasphemias, tam impudentes. Illicò verò cum egressus esset, collapsa domus Cerinthum cum sua cohorte extinxit.

Timotheus Ephesiorum Episcopus, cum in festo celeberrimo Dianæ populum Ephe-

sinum Dianæ immolantem ab impio sacrificio conaretur auertere, à furente populo lapidibus obrutus est: vnde penè mortuus sublatus à Christianis, & ad mōtem vrbi vicinum delatus, spiritum emisit 24. Ianuarij, vt scribit Polycrates.

Timothei passio.

Anno Christi 100. 101.

TRAIANVS Hispanus, Colonia à Ner- Traiana
ua Cæsar constitutus, imperat à Ianuario ann. 20. vir optimus, probitate adeò spectata fuit, vt postea semper quoties Imperator designaretur, publicis vptis optari soleret, vt sollicitate Augustum, & probitate Traianum adæquaret. defuncti ossa Romæ in vrna aurea, in foro sub columna sepulta sunt.

Anno Christi 102. 103.

SANACLETVS Græcus Pontif. 5. an. 9. Anacletus
mens. 2. dies 10. hic monuit clerum per Epistolam ne comam nutriat. decreuit vt Episcopus non à paucioribus, quàm à tribus Episcopis consecraretur: ac vt clerici ad sacros ordines publicè à proprio Episcopo asciscerentur: vt in Missa peracta consecratione quotidie omnes fideles communicarēt, recusantes autem ab Ecclesijs eijcerentur. Per id tempus mirum in modum augefcente re Christiana, Traianus metuens ne quid detrimenti imperium Romanum inde caperet, ex se benignus erga Christianos, ex malorum instigatione tertiam persecutionem in Christianos concessit. in qua Romæ Anacletus martyrio coronatur 1. Persecutio Ecclie
13. Iulij. Item Euaristus successor eius Ierosolymæ an. 110. Simon Apostolus, vt superius alijque permulti.

Euseb. 3. hist. 16. 29.

Tempore Titi Cæsaris, Andreas Apostolus Ann. Christi
cum hætenus Scythiam Europæ, deinde Epistolæ
rum ac Thraciam peragrasset, ac Græciam miraculis ac prædicatione perlustrasset, ad Patras Achaix ciuitatem ab Aegea proconsule captus & incarceratus, cum multa in crucis laudem diceret, manus ac pedes fune ligatus crucifigitur, vltima Nouembris. Anno Christi 75. Andreas crucifixus
Thomas Apostolus cum Christianam pietatem in Medos, Persas, Hircanos, Brachmanas, & Indorum gentem longè lateque propagasset, in interiora gentium prædicatione delatus, multis editis miraculis, in Calamina Indiæ ciuitate primùm est candentibus laminis adustus, deinde in fornacem coniectus, postremò lanceis confossus occubuit, 21. Decembris.

Andreas crucifixus

Thomas martyr.

Iudas Thadæus Apostolus, frater Iacobi minoris, in Asia minore, Perside, Mesopotamia ac interioribus Ponti euangelizans. feras & indomitas gentes sancto dogmate mitigauit, & Christi iugo subiecit, scripsit paruum Epistolæ
Epistolæ
stolam Catholicam Christianis in commune omnibus, in qua metu districti Dei iudicij deterret à peccando. tandem Edissæ, cum idolis sacrificare nollet, gladio truncatus est 28. Octobris.

Ma-

Anno
Christi
80.
Passio
Matthiæ.

Matthias Apostolus, cum primum in Macedonia, deinde in Iudæa, verbum Dei latissime disseminasset, multosq; prædicatione & signis ad Christi fidem conuertisset, à Iudæis id agrè ferentibus comprehensus, lapidibus penè obrutus est, ac postremò securi percussus, 24. Februarij: cum etiam iuxta quosdam in Aegypto & in Aethiopia agrestibus hominib. prædicasset: atq; ibi mortuus in regione, vbi est castrum Apsarus. De tempore, loco, & modo martyrij eius diuersæ sunt sententiæ.

Anno Christi 109.

Obitus S.
Ioannis
Euangeli-
stæ.

TEMPORE Traiani, Ioannes Euangelista, anno post passionem Domini 68. suæ verò ætatis 99. confectus senio, Ephesi virgo dormiuit in pace 8. calen. Iulij, die Dominico, d. 27. Decemb. Tum splendor tumulo circumfusum, loci hominisque aspectum circumstantibus ademit. quo postmodum remittentem, inane apparuit conditorium, manna scaturiens: nec ipse post id tempus in terris visus est. In sepulchro eius (vt fertur) non nisi manna inuenitur, quod & scaturire cernitur. Hic dilectus Domini, virgo, Apostolus, Euangelista, Propheta, custos virginis, & filius eius, infinita laude dignissimus, etiam corpore iam glorificato, cum virgine matre triumphat in cælestibus.

DE ANTICHRISTO, & nouissimis temporibus.

VAECVNQVE à Moysè, Prophetis, ipsoq; Christo, & eius Apostolis spiritu prophetico sunt prædicta, ea omnia verè in Christo ac ipsius Ecclesia sunt impleta, hodieque adhuc implentur: tantum hæc subsequenda secundum Scripturas & fidem Catholicam in nouissimis temporibus sub finem Mundi futura expectamus, quorum tempus solus Deus nouit.

Apostasia
à fide.
Matt. 24.
Marc. 13.
Luc. 17. 18.
& 21.
2. Cor. 11.
2. Thes. 2.
2. Tim. 4.
2. Tim. 3.
2. Pet. 2.
& 3.
1. Ioan. 2. 4.
2. Ioan. 1.
Iuda 1.
Aduetus
Antichristi.
Genes. 49.
Gregor. 3.
moral.
2. Thes. 2.
Dani. 11.
Antichristi
signa
fallacia.

Post prædicationem Euangelij in vniuerso Orbe terrarum, exurgent multi, falsi Christi, falsiq; Prophetæ magistri mendaces, ministri Satanæ, præcursores Antichristi, ac seducunt plurimos: quin & dabunt signa magna & prodigia, ita vt in errorem inducantur (si fieri potest) etiam electi: eorumq; opera veniet in ἀποστασία, discessio & defectio à fide, refrigescet charitas multorum, ac abundabit iniquitas, atque orientur discordiæ, seditiones, bella, fames, pestilentiæ; piorumq; odia, persecutiones; afflictiones, & occisiones.

Deinde Antichristus, prout communiter fertur, in Babylone nasciturus de tribu Dan, adueniet, & reuelabitur homo ille iniquus, filius perditionis; venietque cum suis in Ierusalem, Iudæis se Christum esse asseret, blasphemabit, & aduersabitur Deo, seque magnificabit, & efferet supra Deum, & in templo Dei sedebit, ostentabitq; se accoli faciet tanquam sit Deus: quin & arte Diabolica edet per se ac suos virtutes, & signa, & prodigia mendacia,

quibus seducet reprobos & iniquos: atque à reprobis adorabitur, & blasphemabit Deum, & calcabunt ciuitatem sanctam mensibus 42. hoc est, annis tribus cum dimidio, & exiliet, mittetque legatos per orbem ad seducendum gentes super 4. angulos terræ. crudelissimeque persequetur sanctos vsque ad tempus, & tempora, & dimidium temporis, id est, annis tribus & semis, auferetque iuge sacrificium Misæ, quod interea cessabit publicè celebrari: occulte tamen fiet iuxta verbum Christi, & Apostoli, vsque ad consummationem sæculi, & donec Dominus veniat ad iudicium.

Tunc veniet è paradiso terrestri Enoch & Elias Prophetæ, duo testes Domini, & amici factis prædicabunt in Ierusalem aduersus Antichristum diebus 1260. hoc est, per annos tres & dimidium, edentque signa vera contra signa Antichristi mendacia.

Deinde occidentur ab eo, & corpora eorum iacebunt insepulta in plateis Ierusalem per dies tres & dimidium. Quarta die resuscitati à Deo, cunctis videntibus in nube ascendent in cælum.

Die à morte Enoch & Eliæ trigésimo Antichristus & ipse conabitur è monte Oliueti ferentibus eum demonibus ascendere ad cælum. quem Dominus Iesus interficiet spiritu oris sui, (dato scilicet præcepto Michaeli Archangelo, & Angelis eius, qui ipsum in aère occident ac præcipitabunt.) eumque destruet ac damnabit illustratione aduentus sui.

Post inrerfectionem Antichristi dabuntur 45. dies ante iudicium, vt decepti ab eo possint poenitere. & tunc reliquiæ Iudæorum (qui modò circumeuntes ciuitatem, famem patiuntur vt canes) in Mundi vespera conuertentur ad Christum, & efficiuntur filij Dei, & reliquiæ filiorum Israel saluæ fient.

Deinde terribilia erunt prodigia in cælo, terra, & mari: nam Sol obtenebrabitur, & fiet niger tanquam fæcus cilicinus, & Luna fiet rubea sicut sanguis, & stellæ nigrescent ac cadent de cælo, & virtutes cælorum mouebuntur, & aër tempestate commouebitur, & erunt terræ motus magni per loca, ipsique homines tabescunt & arescent præ confusione sonitus maris & fluctuum, & præ timore abscondent se in penetralibus & speluncis, & dicent montibus, Cadite super nos, & collibus, operite nos à facie Iudicis, & quærent mortem, & fugiet mors ab eis. Eritq; talis tribulatio, qualis non fuit ab initio Mundi, neque erit.

Posthæc cælum, & cuncta elementa Mundi, terra, & quæ in ipsa sunt opera, atq; ipsum mare, per ignem conflagrationis magno impetu exurentur, qui & inflammabit in circuitu inimicos Christi: omniaque ignis ardore purgabuntur, & clarius innouabuntur. Et erit cælum nouum, & terra noua, atque noua omnia. ac dein terra fulgebit vt aurum, mare vt crystallum aër vt cælum; ignis vt stellæ; Luna lucebit vt Sol, semper plena; Sol verò septies clarius quàm nunc lucet: & quidem quò ad motum cessabunt, semper tamen fixi manebunt ad Dei gloriam & vniuersi decorem.

Matt. 24.
2. Thes. 2.
Apo. 11.
13. & 20.
Ant christi
presecutio. cõ-
tra Eccle-
siam.
Dan. 7. &
12.
Apo. 12.
Dan. 8.
11. 12.
Matt. 28.
1. Cor. 11.
Enoch &
Eliæ.
Malac. 4.
Apo. 11. &
12. Gregor.
humil. 29.
Martyrii
Enoch &
Eliæ.
Apo. 11.
Dan. 12.
Antichristi
mors.
Isa. 11.
2. Thes. 2.
Apo. 12.
Dan. 12.
Cõuersio
Iudæorum.
Isa. 10.
Psal. 58.
Rõ 9. & 11.
Signa
preceden-
tia iudici-
um.
Isa. 2. & 13.
Ier. 30.
Ezech. 32.
Osee 10.
Ioel. 2. 3.
Amos 5.
Sopho. 1.
Matt. 24.
Marc. 13.
Luc. 21. &
23.
Ap. 6. & 9.
Mundi
cõflagra-
tio & re-
nouatio.
Psal. 96.
Isa. 65. &
66. Ioel. 2.
2. Pet. 3.
Apo. 21.
Isa. 30.

Job. 19.
Isa. 26.
Exich. 37.
Dani. 12.
2. Mac. 12.
 Resurrex-
 itio mor-
 tuorum.
Mat. 1. 13.
Ioan. 5.
1. Cor. 15.
Eph. 4.
1. Theff. 4.
Joel. 3. *Da-*
me. 7. *Apo.*
 20.
 Iudicium
 extremū.
Mat. 12.
 16. 19. 24.
 25.
Marc. 13.
Luc. 21.
Psa. 9. 61.
 149. *Sap.*
 1. 6. 17. *Ro.*
 2. 8. 14.
1. Cor. 3. 4.
 15.
 2. *Cor.* 5.
Gala. 6.
Deut. 25.
Sap. 5. 6.
Job. 10. 24.
Psal. 74.
Isa. 66.
Mat. 8. 10.
 11. 13. 22.
 25.
Marc. 9.
Luc. 10. 13.
 16.
Apo. 14. 18.
 20. 21.

Nouissimo sæculi die, Michaele Archange-
 lo & Angelis eius tuba canentibus; illicò ad
 vocem tubæ homines mortui omnes diuina
 virtute rediuiui resurgent in perfecta ætate;
 scilicet iuuenili ac in sua quisque statura, ani-
 ma, corpore, omnibusq; membris integri, in-
 corruptis & immortales; & dabit terra, mare,
 & infernus mortuos suos qui in ipsis erunt: &
 congregabuntur per Angelos à quatuor ventis
 ad iudicium in valle Iosaphat, ante tribunal
 Christi; & separabuntur mali à iustis, & libri
 conscientiarum aperientur iudicandi ex his
 quæ scripta erunt in eis. Et tunc parebit sin-
 gnum Crucis in cælo, ipseq; Christus in forma
 humana in aère supra montem Oliueti omni-
 bus conspicuus sedebit in nubibus cæli in thro-
 no Maiestatis suæ magna cum potestate & glo-
 ria, stipatus omnibus Angelis & Apostolis
 suis assessoribus: & manifestè iusteq; iudica-
 bit omnes & singulos secundum opera, dicta
 & cogitata eorum; ac finali irrevocabiliq;ue
 sententia pronuntiabit impios in inferno igni-
 bus æternis puniendos, pios verò in cælo vi-
 ta æterna præmiandos.

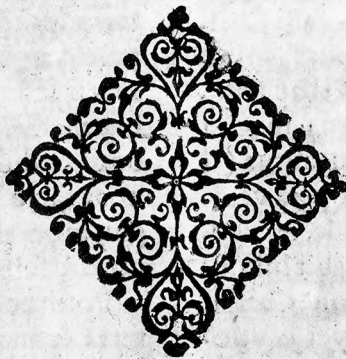
Exacto iudicio, fiet executio, nam mox dam-
 nati vnà cum Dæmonibus per Angelos de-
 trudentur in stagnum ignis & sulphuris. vbi
 simul à visione Dei exclusi, ac omni beatitu-
 dine priuati, in mala voluntate obdurati, ter-
 tri ac deformes, in omni miseria iustè pro
 suo quisque merito diuersa patietur tormen-
 ta; nam vermis eorum nunquam non cor ac
 conscientiam ipsorum acerbè punget ac com-
 punget, mordebit & remordebit; nec vermis
 morietur vnquam, nec cor ipsorum absument
 vnquam, sed perpetuo morsu ac remorsu
 mentem eorum immortalem rodet & arro-
 det, lacerabit atque laniabit.

Ad hæc diro cum fletu & stridore dentium
 impalpabilibus tenebris exterioribus tum te-
 tro aspectu & eiulatu ac blasphemijs consor-

tium, tum foetenti sulphure, tum frigore in-
 tensissimo, tum igne flammaque atrocissima
 affligentur miserrimè, ipsumq; Deum maxi-
 mo odio blasphemabunt: opprobrio & ama-
 ritudine saturabuntur, ac fece iræ Dei pota-
 buntur. Nec vlla dabitur requies, nulla refo-
 cillatio, sed his varijs acerrimisq;ue cruciati-
 bus punientur & torquebuntur; vrentur, sed
 non comburentur; cruciabuntur & excrucia-
 buntur vsque & vsque, & fumus tormento-
 rum eorum ascendet in æternum sine fine.

Electi autem simul rapiuntur in nubibus ob-
 uiam Christo in aère, ac vnà cum Angelis i-
 bunt in cæleste palatium decoris & deliciarum.
 vbi simul ante thronum Dei, ab omni mise-
 ria liberi, in bona voluntate firmati; gloriosi
 in anima & corpore, in omni beatitudine iu-
 ste pro suo quisque merito diuersa afficietur
 voluptate, nam mens & conscientia ipsorum
 dulcissima bene acti laboris, memoria maxi-
 ma suauitate exultabit in Deo: eaq; recorda-
 tio iugiter ac sæpissimè nouo gaudio mentem
 ipsorum reficiet & delectabit. Adhæc omnes
 lachrymæ diuinitus abstergentur ab oculis e-
 orum, & in splendidissima cæli luce, perpetuo
 fulgentes sicut Sol, gloriosissimam Dei Maie-
 statem, vultumque eius lucidissimum facie
 ad faciem clarè contemplantur, plenè cog-
 noscent, perfectè amabunt, atque excellen-
 tissimè laudabunt: summaq; gloria & gaudio
 satiabuntur, ac fonte vitæ torrenteq; volup-
 tatis inebriabuntur. Nec hæc beatitudine pri-
 uabuntur vnquam; sed his varijs iucundissi-
 misq;ue delitijs beatissimè fruuntur ac perfru-
 entur affatim in æternum, & vltra.

Ad quam beatitudinem perducere nos
 dignetur futuri seculi Iudex Christus Iesus,
 cui cum Patre & Spiritu Sancto honor
 & gloria in secula seculo-
 rum. Amen.

CATALOGVS AVCTORVM, QVIBVS VSI SVMVS, IN DESCRIPTIONE TERRAE SANCTAE, HIEROSOLYMAE, CHRONICI; VBI EX- PONITVR ETIAM RATIO CITATIONVM, QVAE IN MARGINE.

& in ignotis auctoribus non ita facile posset intelligi.

BIBLIA sacro sancta Veteris & No-
 ui Testamenti; quæ huius rei causa
 ter & amplius perlegi, omniaq; huc
 spectantia loca diligentissimè an-
 notauit, annotata ponderauit, ponderataq;
 suo quæque loco collocauit. Editio est Parisi-
 ensis Benedicti, cuius Indicem nominum He-
 braicorum sæpè cito.

Biblia correctissima aliquot tomis, ex edi-
 tione Simonis Colynæi.

Biblia Hebraicolatina Xantis Pagnini-

Biblia Theologorum Louaniensium.

Postillæ Nicolai de Lyra super Vetus & No-
 num Testamentum.

Fl. Iosephus sacerdos Iudæus, qui an. Christi
 70 florebat, eadè ferè ipsa, quæ in Biblijs & mul-
 ta præterea alia historico sèsu persequitur. quæ,
 vt & Biblia, harum saltem rerum causa, ter
 eius perlegi, collatis etiã varijs translatoribus.

Iosephi Gorionis de historia Iudaica libri.

Egesippi historia.

Sulpicius Seuerus. Iustinus.

Q. Curtius de rebus gestis Alexandri.

Historia Ecclesiastica Eusebij, Socratis Zo-
 someni, &c.

Nicephori Calyphi historia ecclesiastica.

Historia Tripartita. Rufini historia.

Berosi antiquitates, Philonis breuiarium,

Manethonis Metasthenis libri illi, quos e-
 didi Annii Viterbiensis.

Illustrissimi Ecclesiæ Doctoris D. Hierony-
 mi Stridonensis diuersa exemplaria tam excu-
 sa, quàm manuscripta, diligentissimè contuli,
 præsertim de locis Hebraicis.

Cl. Ptolomæi Geographia libri octo, emen-
 dati per G. Mercatorem.

Iac. de Vtriaco, Roma. Ecclesiæ in terra sã-
 cta legati, postea Episcopi Aconensis, & tan-
 dem Cardinalis Rom. liber de terra sancta, &
 de mirabilibus, quæ ibidè vidit. Floruit anno
 Domini 1231. cuius manuscriptũ exemplar, v-
 nã cum descriptione Terræ sanctæ auctore
 Fretello Archidiacono Antiocheno ex insigni
 Crucigerorum Colonienfium bibliotheca v-
 sui meo exhibuit M. Tilmanus Vosmerus Del-
 phus, eiusdem cœnobij lector dignissimus.

Iac. Pataleonis Galli Patriarchæ Hierosoly-
 mitani liber de Terra sancta. Claruit an. 1247.

Descriptio vrbis Ierusalem, & locorũ terræ
 sanctæ exactissima, auctore Brocardo mona-
 cho, edita Basileæ & Antverpiæ, qui an. Chri-
 sti 1283. post multã & diligẽtẽ eius vrbis & ter-
 ræ indaginẽ, ac antiquarum ruinarum inspe-
 ctionem, eam accuratissimè descripsit, distin-
 xit opus suũ per itinera, quæ sunt loco capitũ.

Descriptio Ierusalem locorumq; factorum
 Ioannis Mandeuille Angli. aliàs Monteuilla-
 ni, qui an. Domi. 1322. suam peregrinationem
 perfecit, & sedulo perscripsit. Impress. Ant-
 verpiæ per Nicol. VVouuer., anno 1564.

Vrbis Hierosolymitanæ, totiusq; Terræ sã-

ctæ perantiqua descriptio, ante ann. 100. & vl-
 tra in membrana graphicè delineata & con-
 scripta, quam opera Ioan. Huls ex bibliotheca
 collegij S. Hieronym. Delphorum Hollandiæ
 communicauit mihi D. Antonius Pelt. eius-
 dem Colleg. rector.

Hierosolymitanæ vrbis templiq; in ea ori-
 go, & horum rursus excidium, ann. 1476. per
 Rodolphum Langium Cano. Monasterien-
 sem descripta, impressa Colonæ ab Eucha.
 Ceruicorno an. 1517.

Peregrinatio Hierosolymitana, & mōtis Sy-
 nai, Bernhaldi de Breiden. Moguntinæ eccle-
 decani, quam an. 1483. vnã cum Ioanne comite
 in Solms, & Philippo de Bickẽ milite peregit,
 & diligentissimè descripsit, addita simul viua
 præcipuorum Terræ sanctæ & peregrinationis
 seu locorum imagine, quam insigni cuiusdam
 pictoris Ultraiectini manu vb; q; ex locorum
 intuitu depingi curauit. Impressa Moguntia
 an. 1486. distinxit opus suũ per dies, & itinera.

Descriptio Hierosolymitani itineris anno
 1520. per D. Gerardum Kayareroiff Campen-
 sem, & D. Petrum Anaolt Priorem in VVol-
 zende, & Edo Rombes consulem in Sneeck
 peracti, impressa Campis.

Delineatio ciuitatis Ierusalem, quã an. 1521.
 D. Ioan. Schorel Cano. Ultraiectinus, idemq;
 pictor solertissimus ex oculari inspectione
 sedens in mōte Oliueti calamo ad vitium pro-
 traxit. quod ipsum exemplar mihi exhibuit
 eximia pietatis & eruditionis vir M. Ioannes
 Bollius Louaniensis, ecclesiæ D. Hyppoliti
 Delphis Hollandiæ vicepastor.

Descriptio Ierusalem, & sanctorum loco-
 rum Ioann. Heuteri prætoris Delphensis; qui
 an. 1571. vnã cum prædicto Schorel, & M. Lam-
 berto Varick S. Theolo, Licentiate, & S. Hyp-
 politi Delphensium pastore peregrinationem
 suam absoluit. cuius manuscriptum cōmen-
 tarium D. Ioann. Heuter prædicti nepos mihi
 communicauit.

Itinerarij Ierosolymitani & terræ sanctæ ini-
 biq; sacrorum locorum ac rerũ clarissima de-
 scriptio per Bartho. à Saligniaco, sedis Apo-
 stolicæ prothonotarium, equestris ordinis
 militem auratum, ac vtriusq; iuris professore,
 quod ann. 1522. expediuit ac descripsit. excusa
 Lugduni an. 1526. distinxit opus suũ in tomos
 (pro quibus vulgo ponimus libros) & capita.

Peregrinatio cum exacta descriptione Ieru-
 salem, & locorum sanctorum auctore S. Theol.
 doctore Ioan. Pascha Carmilita Mechliniens.
 quã an. 1527. perfecit; impressa Louanij per
 Vellæum, ann. 1563.

Historiæ belli sacri lib. 23. quomodo anno
 salutis 1099 Hierosolyma, totaque promissio-
 nis terra à Christianis recuperata, & per annos
 84. possessa fuit; à VVilhelmo Tyrio, seu Ty-
 renfi Archiepi. regni Hierosoly. Cancellario;
 & scriba Laterani Concilij, quod anno Christi